

τα τὴν τόλμην νὰ ἀδῆ γεγωνυῖα τῆ φωνῆ τὴν Μασσαλιώτιδα, ἐν τινι οἰκίᾳ, τῆς ὁποίας τὸ παράθυρον ἐβλεπεν ἐπὶ τινος ὁδοῦ τῆς Μοντελιμάρτ, ἐν Παρισίοις. Καὶ ἦτο μὲν ἀδύνατον νὰ τεθῆ ὑπὸ κράτησιν ὁ μικρὸς στασιαστῆς, ἀλλ' ὁ ἐφευρετικὸς ζῆλος τοῦ κλητῆρος διηυκόλυε τὸ πρᾶγμα ὡς ἐξῆς· συντάξε δηλαδὴ καθ' ὅλους τοὺς τύπους τακτικὸν πρωτόκολλον κατὰ τοῦ Κ. Καζιμίρ Βίλλ, ἰδιοκτῆτος τοῦ πτηνοῦ, οὕτω δὲ ὁ Κ. Βίλλ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου καταγοροῦμενος ἐπὶ νυκτερινῇ διαταράξει. Ὁ ἐκτελὼν χρέη δημοσίου κατηγόρου ὑπαστυνόμος διὰ λόγου φοβεροῦ ἐβρόντησε κατὰ τῆς γενομένης καταχρήσεως τῶν φυσικῶν πλεονεκτημάτων τοῦ κοσσύφου· ἡ κοινωνία ἀπαιτεῖ, εἶπεν, ἂν ὄχι τοῦ κοσσύφου τὴν καταδικην, τοῦλάχιστον τὴν τοῦ κυρίου του. Εὐτυχῶς ὁ Κ. πταισματοδικῆς ἦτο ἄλλης γνώμης. Καὶ ὁ κόσσυφος καὶ ὁ κύριός του ἠθωώθησαν διὰ τῆς ἐξῆς εὐφυοῦς ἀποφάσεως· «Ἐπειδὴ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ συνταχθέντος τῆ 26 τοῦ λήξαντος μηνὸς Σεπτεμβρίου ὑπὸ τε τοῦ ὑπαστυνόμου Μοντελιμάρτ καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ κλητῆρος Σαβοᾶ καὶ ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ αὐτοῦ κλητῆρος, κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἡμέραν, τὴν 4 ὥραν π. μ. κόσσυφός τις ἀνήκων εἰς τὸν Καζιμίρ Βίλλ ἐτραγῶδει γεγωνυῖα τῆ φωνῆ τὴν Μασσαλιώτιδα καὶ ἔκαμε τοιοιτοτρόπως θόρυβον, ἀποτελοῦντα διατάραξιν τῆς κοινῆς ἡσυχίας· ἐπειδὴ τὸ ἄρθρον 479, παράγραφος 8, τοῦ ποινικοῦ κώδικος δὲν τιμωρεῖ τὰς νυκτερινὰς διαταράξεις εἰμὴ ἐφ' ὅσον αὐταὶ προέρχονται ἐκ προσωπικῆς καὶ θεληματικῆς ἐνεργείας τοῦ εἰς τὴν ἡ πράξις ἀποδίδεται· ἐπειδὴ δὲν ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Βίλλ παρῶτρυνε τὸν κόσσυφόν του εἰς τὸ νὰ τραγωδήσῃ, ἐξάγεται δὲ μάλιστα ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ κλητῆρος ὅτι καθ' ἣν ὥραν ὁ κόσσυφος ἐτραγῶδει ὁ Βίλλ δὲν εὐρίσκετο εἰς τὸ αὐτὸ δωμάτιον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὁ κόσσυφος· ἐπειδὴ ὁ κόσσυφος τραγῶδων οὐδὲν ἄλλο πράττει ἢ ν' ἀκολουθῆ τὴν φυσικὴν αὐτοῦ ῥοπὴν καὶ κλίσιν, μὴ ὑπαρχούσης δὲ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο διατάξεως αὐτῆ μόνῃ ἢ κτῆσις δὲν ἀρκεῖ ἵνα καταστήσῃ τὸν ἰδιοκτῆτην συνυπεύθυνον δι' ὅσα ὁ κόσσυφος ἠδύνατο νὰ πράξῃ κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθ. 479 τοῦ ποινικοῦ κώδικος· ἐπειδὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γείνη διάκρισις μεταξὺ τοῦ φυσικοῦ ἄσματος τοῦ κοσσύφου καὶ τοῦ μὴ τοιοῦτου, καὶ ὅτι ἂν διαφέρῃ ἡ μελωδία ὁ τόνος ὅμως τῆς φωνῆς δὲν εἶναι οὔτε ὀξύτερος, οὔτε μᾶλλον παρατεταμένος — διὰ ταῦτα κλ. ἀποφαίνεται ὅτι ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲν ὑπάρχει παράβασις τοῦ μνησθέντος ἄρθρου, ἀπαλλάσσει δὲ τὸν Βίλλ τῆς κατηγορίας.»

Ἡ ὥρολογιοποιΐα.

Τὸ ὥρολόγιον, τὸ ὠραιότατον τοῦτο κόσμη-

μα, τὸ τόσο ὠφέλιμον, τὸ ὁποῖον τόσο εὐκόλως ἐμπορεῖ τις νὰ φέρῃ πάντοτε μαζὴν του, εἶνε τὸ ἀντικείμενον μεγάλης βιομηχανίας, τὴν σπουδαιότητα τῆς ὁποίας ὀλίγοι ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἐμποροῦν ἴσως νὰ φαντασθῶσι.

Μόνον εἰς τὸ ἐν Ἑλβετία καντόνιον (νομὸν) τοῦ Νιουσιατέλ, κατασκευάζονται ἐτησίως ἐν ἑκατομμύριον ὥρολογίων, ἀξίας 50 ἑκατομμυρίων φράγκων.

Ἡ δὲ παραγωγὴ εἰς ἄλλας χώρας ἔχει ὡς ἐξῆς· 500,000 ὥρολογίων, ἀξίας 30 ἑκατομμυρίων παράγει ἡ Γενεύη καὶ ἡ λοιπὴ Ἑλβετία· 350,000, ἀξίας 22,400,000 φρ. ἡ Γαλλία· 200,000, ἀξίας 17,500,000 φρ. ἡ Ἀγγλία· 400,000, ἀξίας 7,500,000 φρ. ἡ Ἀμερική.

Ὅθεν ἡ ὅλη ἐτησία παραγωγὴ ὥρολογίων ἐν τῷ κόσμῳ συμποσοῦται εἰς 2,150,000, τὰ ὁποῖα εἰς τὸ ἐμπόριον ἐκπροσωποῦσι κεφάλαιον 127,400,000 φράγκων.

Ἡ Ἑλβετία μόνον κατασκευάζει τὰ δύο τρίτα τῶν κυκλοφορούντων ὥρολογίων.

Γιγαντώδης ἄμπελος.

Ἡ μεγαλητέρα τοῦ κόσμου ἄμπελος εὐρίσκεται ἐν ἀγίᾳ Βαρβάρᾳ τῆς Καλιφορνίας. Τὸ στέλεχος ἐν τῇ βάσει του ἔχει πάχος 1 μέτρου καὶ 25 ὑφεκατομέτρων, διατηρεῖται δὲ τὸ αὐτὸ πάχος μέχρι 2 μέτρων καὶ 50 ὑφεκατομέτρων ὕψους. Ἐκεῖθεν διαίρειται εἰς πλείστους κλάδους καλύπτοντας 4000 περίπου τετραγωνικῶν πόδων ἐπιφάνειαν κύκλω. Πρὸ δύο ἐτῶν ἡ ἄμπελος αὕτη παρήγαγε 12000 λίτρας σταφυλῶν, εἶνε δ' ὡς λέγουσι τριακονταπέντε ἕως τεσσαράκοντα ἐτῶν ἡλικίας.

Γενναῖα ἐλευθεριότης τοῦ Λαμαρτίνου.

Ἡμέραν τινὰ ὁ Λαμαρτίνος ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν πτωχὸν τινὰ λόγιον, ὅστις τῷ ἐξέθεσε τὴν θλιβεράν του κατάστασιν, καὶ ἐζήτησε παρ' αὐτοῦ πρὸς βοήθειαν ποσὸν ὄχι μικρόν. Ὁ Λαμαρτίνος, συγκινηθεὶς, ἤνοιξε τὸ συρτάριόν του καὶ ἔδωκε τὸ ζητηθὲν ποσόν. Ἀκολουθῶν δὲ, ὡς ἄνθρωπος εὐγενῆς, ὅστις δὲν λησμονεῖ ποτὲ ἣν ὀφείλει πρὸς τοὺς ἐπισκεπτομένους αὐτὸν φιλόφρονα συμπεριφορὰν, προέπεμψε τὸν πτωχὸν λόγιον διὰ τῶν θαλάμων αὐτοῦ μέχρι τοῦ προθύρου.

Ἦτο φθινόπωρον καὶ ὁ καιρὸς ἤρχιζε νὰ εἶνε ψυχρὸς. Ὁ δυστυχῆς συγγραφεὺς ἔτρεμεν ὑπὸ τὸ πεπαλαιωμένον ἱμάτιόν του. Καθ' ἣν στιγμήν δὲ ἤνοιγε τὴν θύραν, ὁ Λαμαρτίνος τὸν ἀνακαλεῖ λέγων·

—Κύριε, Κύριε, λησμονεῖτε τὸν ἐπενδύτην σας!

Καὶ εὐθὺς ἐξεκρέμασε ὠραῖον ὀλοκαίνουργον ἐπενδύτην, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπέθεσεν εἰς τοὺς ὤμους τοῦ ξένου του, βοηθῶν αὐτὸν συγχρόνως εἰς τὸ νὰ περάσῃ τὰς χειρίδας μετὰ τοσαύτης φιλοφροσύνης καὶ χάριτος, ὥστε ὁ πτωχὸς λό-